

Marcel Socias: “Soc un gat de masia”

Nascut el 1952 a la Riera de Gaià és un dels artistes destacats d'Altafulla. Cofundador del Cercle Artístic, al costat del gran pintor i publicista Josep Sala, té el seu taller a tocar del camí de Ferran, on actualment hi treballa amb el seu fill Roger. La seva obra és ben present al Baix Gaià, però també en grans ciutats com Madrid, Tarragona o Reus.

Quan va començar a dedicar-se al món de l'art?

De ben jovenet. Amb 15 anys vaig començar a l'Escola d'Art de Tarragona, fent l'especialitat en gravat amb el Ramon Ferran, qui va ser el meu mestre i qui em va guiar des de ben jove. Vaig començar a anar més a la meua quan vaig iniciar-me al Cercle Artístic de Sant Lluc. Llavors ja vaig començar a compaginar la vessant artística i l'industrial, una pràctica que mantinc al taller amb el meu fill. El Roger treballa més la part industrial i comercial, i jo, la més artística, sobretot amb l'escultura i l'expressió amb materials com el marbre i el fang. Per això ens complementem.

Com li surt la vocació d'artista?

Ho portes dins. Des de ben petit m'havia agradat la pintura, i recordo que quan anava al col·legi de la Riera, el dijous era el meu dia preferit de la setmana perquè fèiem dibuix. Tot i això, no

tinc massa contacte amb els altres artistes del territori, malgrat que segueixo la seva obra. Soc un gat de masia. És aquí on m'hi trobo més a gust.

Quan va obrir el seu taller i per què a Altafulla?

El 1995. De fet, la data està gravada en una rajola del taller perquè quedi constància de la seva inauguració. La meua mare era de Ferran i el meu pare de la Riera, però tenien aquest terreny a Altafulla, que precisament està ubicat al camí de Ferran.

Quin és l'encàrrec més important que us han demanat?

Els monuments a l'exterior i la part artística religiosa, que és molt atractiva i em permet expressar la meua creativitat. A més, aquesta mena d'encàrrecs els acaba veient tothom i això també és molt agraït. Si hagués d'escollir-ne alguna, em quedaria amb totes. No puc escollir una per davant de les altres. Però sí que tinc la meua obra personal, que no està subjecte a preus i que faig per mi mateix.

Com es va fundar el Cercle Artístic?

L'entitat va néixer el 2003 i la primera exposició col·lectiva va tenir lloc el 2005. L'Ajuntament d'Altafulla ens va cedir la primera Pallissa i el Comunidó, i posteriorment vam traslladar-nos a la Pallissa de l'Era del Senyor, la seu actual. És un orgull que el Cercle Artístic segueixi funcionant. Cada any fem el concurs de dibuix infantil Josep Sala, que compta amb més participants edició rere edició.

“És un orgull que el Cercle Artístic segueixi funcionant”

El jovent s'interessa per les activitats que feu?

Sí, però m'agradaria que s'interessessin més nois i noies. Per exemple, en les sessions de dibuix al natural que fem cada dilluns. Aquesta modalitat és la base de qualsevol artista, i cada vegada s'està perdent més a causa de les eines i els programes que faciliten

les noves tecnologies i que fan perdre la capacitat creativa que tenim cada un de nosaltres.

Quin futur li veu a l'artesania?

En sí, va desapareixent. Avui dia hi ha moltes màquines que substitueixen l'activitat humana que s'encarrega de la part manual i artesanal, i arribarà el dia que no hi haurà gent per complementar a aquestes màquines. La continuïtat de l'artesania s'ha de mantenir amb la feina als tallers. Malauradament, el concepte de l'aprenent que es formava en un art o ofici s'ha perdut. Ara, els joves entren i es posen a treballar directament sense haver practicat les diferents tècniques que existeixen.

“Les eines i els programes que faciliten les noves tecnologies fan perdre la capacitat creativa que tenim cada un de nosaltres”

Llavors, la Fira d'Artesans...

Està molt bé, però no deixa de ser una fira amb testimonis del que era la veritable artesania. No hi ha prou en fer fires, perquè al final es mostra com un fet folklòric i no hauria de ser així. Abans, als pobles hi havia botigues de tota mena, i ara tot són supermercats i grans superfícies. Els negocis petits estem condemnats a desaparèixer. En què està treballant actualment? Ara mateix estic fent una escultura de Josep Sala, que precisament anirà al “Jardí pintor Josep Sala”, a Altafulla. Ho faig per l'amistat que teníem en l'etapa que vam viure junts amb la resta de membres del Centre d'Estudis, del qual va ser un dels impulsors.

I què fa Marcel Socias quan no esculpeix?

Doncs d'aficions no en tinc masses, però soc caçador i encara m'agrada caçar. També m'agrada la pagesia i el camp, i sobretot, anar a buscar bolets (riu)!